

KOMUNIKAT PRASOWY nr 7/24

Luksemburg, 16 stycznia 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-621/21 | Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Kobiety będące ofiarami przemocy domowej)

Przemoc wobec kobiet: Trybunał doprecyzował przesłanki korzystania z ochrony międzynarodowej

Kobiety mogą być uznane za należące do grupy społecznej w rozumieniu dyrektywy 2011/95 i korzystać ze statusu uchodźcy, jeżeli spełnione są przesłanki przewidziane w tej dyrektywie. Jest tak w przypadku, gdy są narażone w państwie pochodzenia na przemoc fizyczną lub psychiczną ze względu na płeć, w tym na przemoc seksualną i domową. Jeżeli przesłanki przyznania statusu uchodźcy nie są spełnione, mogą one korzystać z ochrony uzupełniającej, w szczególności, jeżeli ponoszą rzeczywiste ryzyko, że zostaną zabite lub doznają przemocy.

Obywatelka turecka, pochodzenia kurdyjskiego, wyznania muzułmańskiego, rozwiedziona, która twierdzi, że rodzina zmusiła ją do zawarcia małżeństwa, zaś mąż bił ją i groził jej, obawia się o swoje życie, na wypadek gdyby musiała powrócić do Turcji, w związku z czym złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w Bułgarii.

Sąd bułgarski rozpatrujący sprawę postanowił zwrócić się z pytaniami do Trybunału Sprawiedliwości.

W dyrektywie 2011/95¹ ustanowiono przesłanki przyznania, po pierwsze, statusu uchodźcy i, po drugie, ochrony uzupełniającej, z której mogą korzystać obywatele państw trzecich. **Status uchodźcy** został przewidziany na wypadek prześladowania każdego obywatela państwa trzeciego z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do szczególnej grupy społecznej. Z kolei **ochrona uzupełniająca** została przewidziana w odniesieniu do każdego obywatela państwa trzeciego, który nie może być uznany za uchodźcę, lecz co do którego istnieją poważne i sprawdzone podstawy, aby uznać, iż gdyby został odesłany do swojego państwa pochodzenia, byłby narażony na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy, co obejmuje w szczególności egzekucję i nieludzkie lub poniżające traktowanie.

Trybunał orzekł, że **dyrektywę należy interpretować z poszanowaniem konwencji stambulskiej², która wiąże Unię Europejską i uznaje przemoc wobec kobiet ze względu na płeć za formę prześladowania**. Ponadto Trybunał wskazał, że **kobiety można uznać za należące do grupy społecznej w rozumieniu dyrektywy 2011/95**. W konsekwencji **mogą one korzystać ze statusu uchodźcy**, gdy są narażone w państwie pochodzenia na przemoc fizyczną lub psychiczną ze względu na płeć, w tym na przemoc seksualną i domową.

Jeżeli przesłanki przyznania statusu uchodźcy nie są spełnione, kobiety mogą korzystać z **ochrony uzupełniającej, również w przypadku rzeczywistego zagrożenia, że zostaną zabite lub stosowania wobec nich aktów przemocy przez członka rodziny lub wspólnoty**, ze względu na domniemane naruszenie norm kulturowych, religijnych lub tradycyjnych.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału.

Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE](#) z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony.

² Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, z dnia 11 maja 2011 r.